DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

10 grudnia | Nr. 34 | Rok 1934.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą zł 1,15. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

443.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 listopada 1934 r.

w sprawie znaczków stemplowych.

Na podstawie art. 176 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) zarządzam co następuje:

§ 1. Znaczki stemplowe wartości 2 zł i 5 zł, sporządzone według wzorów, opisanych w § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), mogą być używane tylko do końca grudnia 1934 r. Znaczki takie, nieużyte celem uiszczenia opłaty stemplowej, zostaną wymienione na znaki stemplowe, będące w obiegu, w razie przedstawienia ich do wymiany w czasie od dnia 15 grudnia 1934 r. do 15 stycznia 1935 r. Stosuje się przytem §§ 90 — 93 powołanego rozporządzenia z dnia 10 października 1932 r. w brzmieniu § 1 pkt. 29 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 listopada 1934 r. Nr. 104, poz. 932).

444.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 listopada 1934 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1931 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1931 r. o opłacie od kart do gry.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 18 marca 1931 r. o opłacie od kart do gry (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 171) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1931 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1931 r. o opłacie od kart do gry (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 234) ustęp przedostatni otrzymuje brzmienie następujące:

„Postanowienia ustępów 1 i 2 nie będą stosowane do kart do gry, przeznaczonych do celów reklamowych, wydawanych przez wytwórnie sprzedawcom bezpłatnie w formie wachlarzyków, bądź wklejanych w albumy, pod warunkiem jednak, że: 1) wachlarzyk zostanie utworzony przez złączenie kart zapomocą stalowego spinacza, którego zastosowanie powoduje przedziurawienie wszystkich kart, złączonych drogą wytworzenia otworu o średnicy co najmniej 3 mm, 2) (w razie wklejenia do albumu) na każdej karcie zostanie wytłoczony napis „Wzory kart do gry", przyczem wysokość liter tego napisu powinna wynosić co najmniej 4 mm".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 listopada 1934 r. Nr. 104, poz. 933).

445.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 listopada 1934 r.

w sprawie ulg w zakresie opłat stemplowych od pism, stwierdzających czynności prawne, związane z portami polskiego obszaru celnego.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 340) oraz na podstawie ustawy z dnia 15 marca 1934 r. w sprawie ulg w zakresie opłat stemplowych od pism, stwierdzających czynności prawne, związane z portami polskiego obszaru celnego (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 239) zarządzam co następuje:

§ 1. Wolne są od opłat stemplowych:

1) pisma, stwierdzające bądź zawarcie bądź wykonanie umowy sprzedaży lub umowy o świadczenie usług, jeżeli kontrahentem jest przedsiębiorca okrętowy i umowa ma na celu przewóz towarów drogą morską lub zaopatrzenie statku w rzeczy ruchome, potrzebne do utrzymania go w stanie prawidłowym (np. w węgiel, żywność, artykuły techniczne) lub wykonanie robót na statku albo w bezpośrednim związku z nim (np. zbudowanie statku; naprawy; załadowanie, wyładowanie, ułożenie towarów; cumowanie, holowanie; ratownictwo; pomiary; ekspertyza co do stanu faktycznego statku lub ładunku) i jeżeli zarazem umowa ma być wykonana lub została wykonana: a) w czasie pobytu statku (polskiego lub zagranicznego) w porcie polskiego obszaru celnego lub b) w czasie pobytu poza wymienionym portem statku, zapisanego do polskiego rejestru statków handlowych; co do pisma, wydanego z księgi grzbietowej z pozostawieniem talonu lub kopji (art. 26 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach

stemplowych, Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413 oraz §§ 48 i 49 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), uwolnienie, określone w niniejszym punkcie 1, służy tylko w razie załączenia do księgi grzbietowej i trwałego przechowywania przy niej: zamówienia (zapotrzebowania), którego wykonanie stwierdza pismo, wydane z księgi grzbietowej, jeżeli z treści zamówienia wynika istnienie warunków uwolnienia;

2) pisma, stwierdzające bądź zawarcie bądź wykonanie umowy, na mocy której makler okrętowy zobowiązuje się do usług w zakresie swej działalności zawodowej na korzyść przedsiębiorcy okrętowego — jeżeli makler ma siedzibę w porcie polskiego obszaru celnego lub jeżeli (bez względu na to, gdzie makler ma siedzibę) usługi, będące przedmiotem umowy, wiążą się z pobytem w innym porcie statku, zapisanego do polskiego rejestru statków handlowych;

3) pisma, stwierdzające zawarcie lub wykonanie umowy, na mocy której ekspedytor, mający siedzibę w porcie polskiego obszaru celnego, podejmuje się bądź przesłania rzeczy: a) z portu polskiego obszaru celnego drogą morską do innego portu lub b) drogą morską do portu polskiego obszaru celnego lub c) częściowo drogą morską a częściowo drogą lądową przez port polskiego obszaru celnego, bądź przeładunku w porcie polskiego obszaru celnego; nie wyłącza uwolnienia wymienienie w piśmie, stwierdzającem wykonanie umowy, należności za przechowanie, ważenie, liczenie, opakowanie, przepakowanie lub sortowanie rzeczy, których przesłania lub przeładunku ekspedytor się podjął;

4) podania, wnoszone do Urzędu Celnego w Gdyni i świadectwa przezeń wydawane oraz te podania, wnoszone do Dyrekcji Ceł i do Ministerstwa Skarbu, które dotyczą postępowania celnego, przeprowadzanego przez urzędy celne, mające siedzibę w portach polskiego obszaru celnego; nie są jednak wolne od opłaty świadectwa, stwierdzające okoliczności faktyczne, ustalone w toku postępowania celnego (np. zaświadczenie o wadze towaru, o stanie, w jakim przybył, o zaniechaniu oclenia z powodu zwrócenia towaru zagranicę) ani też podania o wydanie takich świadectw;

5) podania, wnoszone do Urzędu Morskiego i świadectwa przezeń wydawane.

§ 2. Opłata stemplowa od rachunku, wystawionego zagranicą, wystosowanego do osoby, mającej mieszkanie lub siedzibę w mieście portowem polskiego obszaru celnego, a stwierdzającego należność za sprzedane towary, wynosi 10 gr, jeżeli odbiorca kupił towary, których rachunek dotyczy, bądź celem sprzedaży hurtowej (art. 7, ustęp przedostatni ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym, Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716), wykonywanej w mieście portowem polskiego obszaru celnego bądź w zakresie przedsiębiorstwa przemysłowego, wykonywanego w mieście portowem polskiego obszaru celnego, i jeżeli nadto z tego rachunku lub z innego dokumentu, wynika, że towary zostały przesłane z portu zagranicznego do portu polskiego obszaru celnego wyłącznie drogą morską.

§ 3. Opłata stemplowa od rachunku, wystosowanego do osoby, mającej mieszkanie lub siedzibę zagranicą, a stwierdzającego należność za sprzedane towary, wynosi 10 gr, jeżeli wystawca rachunku sprzedał towary, których rachunek dotyczy, w zakresie wykonywanego w mieście portowem polskiego obszaru celnego przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego. Zastosowanie powyższej stawki ulgowej jest uzależnione od wydania rachunku z księgi grzbietowej z pozostawieniem talonu lub kopji (art. 26 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413 oraz §§ 48 i 49 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Ma zastosowanie: a) do pism wymienionych w punktach 1—3 §-u 1 oraz w §§ 2 i 3 jeżeli po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie bądź pisma te zostały sporządzone na obszarze Rzeczypospolitej bądź — w razie sporządzenia poza tym obszarem — zaszły okoliczności, wymienione w art. 21 ustawy z dnia 26 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413); b) do podań (§ 1, punkty 4, 5), otrzymanych po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie przez urząd państwowy; c) do świadectw (§ 1, punkty 4, 5) wystawionych po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 grudnia 1934 r. Nr. 105, poz. 937).

446.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 listopada 1934 r.

w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Łodzi.

Na podstawie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Z terytorjalnego zakresu działania Urzędu Skarbowego w Brzezinach wyłącza się gminę miejską Tomaszów Mazowiecki oraz gminy wiejskie Będków, Ciosny, Łazisko i Łaznów i dla wyłączone-

go obszaru tworzy się osobny Urząd Skarbowy w Tomaszowie Mazowieckim.

§ 2. Z terytorjalnego zakresu działania Urzędu Skarbowego w Łasku wyłącza się gminę miejską Pabjanice oraz gminy wiejskie Dłutów, Górka Pabjanicka i Widzew i dla wyłączonego obszaru tworzy się osobny Urząd Skarbowy w Pabjanicach.

§ 3. Z terytorjalnego zakresu działania Urzędu Skarbowego w Sieradzu wyłącza się gminę miejską Zduńska Wola oraz gminę wiejską Zduńska Wola i dla wyłączonego obszaru tworzy się osobny Urząd Skarbowy w Zduńskiej Woli.

§ 4. Czynności urzędów skarbowych w Brzezinach, Łasku i Sieradzu w stosunku do wyłączonych obszarów przechodzą do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 grudnia 1934 r. Nr. 105, poz. 938).

447.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 listopada 1934 r.

o ustaleniu wzorów monet srebrnych wartości 2, 5 i 10 złotych.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. Poczynając od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, monety srebrne wartości 2, 5 i 10 złotych będą bite według wzorów, których wizerunki w reprodukcji graficznej podane są jako załącznik do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Monety, wymienione w § 1, będą miały obieg narówni z monetami srebrnemi wartości 2, 5 i 10 złotych, których wzory ustalone zostały rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 799), z dnia 28 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 878) i z dnia 28 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 675).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dnia 24 listopada 1934 r. (poz. 447).

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 grudnia 1934 r. Nr. 105, poz. 939).

448.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 listopada 1934 r.

o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. Cennik, załączony do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 978), uzupełnia się w sposób następujący: w punkcie I 2b 1) po wyrazie „Ariston" dodaje się przecinek i wyraz „Hel".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 grudnia 1934 r. Nr. 105, poz. 940).

449.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 listopada 1934 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. o spłacie zobowiązań obligacjami 6% pożyczki wewnętrznej i o zasadach zastawu tych obligacyj.

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. o spłacie zobowiązań obligacjami 6% pożyczki wewnętrznej i o zasadach zastawu tych obligacyj (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585) ustępowi (1) nadaje się brzmienie:

„W instytucjach, przyjmujących spłaty obligacjami Pożyczki Narodowej, prawo spłaty do wysokości zł 300 imiennej wartości obligacyj służy pierwonabywcom oraz osobom, które otrzymały obligacje w drodze spadku, na zasadzie wyroku sądowego lub przelewu, dokonanego za zgodą Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej, o ile spłata uskuteczniona będzie do dnia 31 grudnia 1935 r."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 grudnia 1934 r. Nr. 105, poz. 941).

450.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 sierpnia 1934 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. w sprawie organizacji wewnętrznej Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Na podstawie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządzam co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego („Monitor Polski" Nr. 22, poz. 29) wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zastępcę Dyrektora wyznacza Minister Skarbu";

b) skreśla się ust. 2 § 2;

c) skreśla się § 6;

d) po ust. 2 § 35 wprowadza się nowy ustęp następującej treści:

„Za zgodą Ministra Skarbu Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego może przeprowadzać czasowo częściowe zmiany w podziale organizacyjnym Dyrekcji, ustalonym w myśl przepisów §§ 3 — 34 niniejszego rozporządzenia".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 8 września 1934 r. Nr. 206, poz. 270).

451.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 sierpnia 1934 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny" (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497) zarządzam co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego („Monitor Polski" Nr. 25, poz. 35) wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zastępcę Dyrektora wyznacza Minister Skarbu.";

b) skreśla się ust. 2 § 2;

c) skreśla się § 6;

d) na końcu § 24 wprowadza się nowy ustęp następującej treści:

„Za zgodą Ministra Skarbu Dyrektor Polskiego Monopolu Solnego może przeprowadzać czasowo częściowe zmiany w podziale organizacyjnym Dyrekcji, ustalonym w §§ 3 — 23 niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: (—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 8 września 1934 r. Nr. 206, poz. 271).

452.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 listopada 1934 roku

o uprawnieniach Dyrektorów Ceł oraz ustanowieniu oddziałów i podziale czynności w Dyrekcjach Ceł: we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie.

Na podstawie art. 17, 29, 92 i 119 ustawy o państwowej służbie cywilnej, w brzmieniu rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737) oraz z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 661) oraz § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1934 r. o organizacji i zakresie działania okręgowych władz celnych II instancji (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 926) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wydział I Ogólny dzieli się na 3 oddziały:
1) osobowy,
2) gospodarczy,
3) karny.

W skład wydziału ogólnego wchodzi nadto referat dyscyplinarny, kancelarja dyrekcji ceł oraz bibljoteka.

§ 2.

Oddział osobowy załatwia sprawy osobowe i organizacyjne dyrekcji ceł i podległych urzędów, prowadzi karty ewidencyjne i kwalifikacyjne, akta osobowe, wykazy służbowe oraz statystykę funkcjonarjuszów okręgu Dyrekcji.

Oddział osobowy załatwia ponadto sprawy ogólne, nienależące do zakresu działania innych wydziałów.

§ 3.

Oddział gospodarczy załatwia sprawy gospodarcze dyrekcji ceł i podległych dyrekcji urzędów, troszczy się o dobry stan pomieszczeń, wewnętrzne urządzenie i zaopatrzenie dyrekcji i podległych jej urzędów, przeprowadza remonty lokali i budynków, rozpatruje projekty umów co do robót, dostaw i najmu pomieszczeń, prowadzi ogólny spis inwentarza, sprawdza pod względem merytorycznym i cyfrowym rachunki gospodarcze dyrekcji i podległych dyrekcji urzędów, oraz zestawia preliminarze budżetowe, dotyczące wydatków osobowych i rzeczowych dyrekcji i podległych urzędów.

§ 4.

Umowy najmu pomieszczeń dla potrzeb urzędów mogą być zawierane w granicach przyznanych dyrekcji ceł kredytów, o ile termin najmu nie przekracza 5-ciu lat, a czynsz najmu, obliczony według ustawy o ochronie lokatorów, kwoty 10.000 zł względnie o ile chodzi o budynki, niepodlegające tej ochronie, kwoty 5.000 zł rocznie. O ile termin najmu przekracza 5 lat, a czynsz roczny 10.000 zł względnie 5.000 zł, projekt umowy winien być przedstawiony Ministerstwu Skarbu do decyzji.

§ 5.

Umowy o dostawy i o wykonanie robót względnie wykonanie tychże dostaw i robót sposobem gospodarczym mogą być uskuteczniane w granicach przyznanych dyrekcji ceł kredytów, o ile wydatek z tego tytułu nie przekracza kwoty 10.000 zł; co do robót i dostaw powyżej tej kwoty decyduje Ministerstwo Skarbu.

§ 6.

Oddział karny załatwia sprawy karne skarbowe, przewidziane ustawą karną skarbową, kieruje obroną interesów skarbowych w sądach w sprawach karnych skarbowych, wykonywa nadzór nad prawidłowem załatwianiem spraw karnych przez urzędy celne, przedstawia wnioski o asygnowanie nagród za przyczynienie się do wykrycia przestępstw skarbowych oraz czuwa nad należytem ściąganiem grzywien.

§ 7.

Do referatu dyscyplinarnego należy przeprowadzanie, przy ewentualnym współudziale urzędników fachowych, wszelkich dochodzeń z tytułu naruszenia obowiązków służbowych przez funkcjonarjuszów i przygotowywanie spraw dla komisji dyscyplinarnej.

Kierownictwo referatu dyscyplinarnego sprawuje rzecznik dyscyplinarny.

Oprócz prowadzenia spraw dyscyplinarnych rzecznik dyscyplinarny może wykonywać nadto inne czynności służbowe.

§ 8.

Wydział II Celny dzieli się na 3 oddziały:
1) postępowania celnego,
2) kontroli fachowej,
3) inspekcyjny.

§ 9.

Oddział postępowania celnego załatwia sprawy związane z ruchem osobowym i towarowym przez granicę celną oraz z odprawą celną osób i towarów. W szczególności, w ramach obowiązujących przepisów, załatwia sprawy dotyczące:

1) zezwalania urzędom celnym II klasy na dokonywanie odprawy celnej przywozowej towarów przeznaczonych dla osób zamieszkałych poza granicznym pasem celnym,

2) zezwalania urzędom celnym II klasy w poszczególnych przypadkach na odprawę celną towarów podlegających cłu wywozowemu,

3) przewozu płodów z gospodarstw położonych w pasie granicznym, a przeciętych lub oddzielonych granicą celną — w tych przypadkach, gdy sprawy tej nie regulują umowy graniczne z państwami sąsiedniemi,

4) zwalniania od cła przedmiotów zwracanych z zagranicy do kraju na zasadzie repatrjacji lub rewindykacji, rzeczy przesiedlenia, wypraw ślubnych i spadków,

5) zezwalania w przypadkach nagłej potrzeby na ruch osobowy i towarowy przez granicę celną na drogach ubocznych,

6) przedłużania terminu warunkowej odprawy wyznaczonego przez urząd celny,

7) zezwalania na warunkową odprawę towarów przywożonych z zagranicy celem wypróbowania lub naśladowania, z wyjątkiem maszyn, aparatów i filmów,

8) zezwalania na warunkową odprawę klisz, matryc form do odlewu części maszyn, koni wyścigowych, rekwizytów teatralnych, wędrownych urządzeń zabawowych i widowiskowych oraz wędrownych cyrków,

9) zezwalania urzędom celnym II klasy na warunkową odprawę opakowań zagranicznych i wozów meblowych,

10) przedłużania terminu warunkowej odprawy narzędzi montażowych,

11) zmiany wymiaru należności celnych za towary przekazane a niedostawione przez przedsiębiorstwo przewozowe oraz za towary, które zaginęły w czasie przechowywania w magazynach celnych i składach celnych,

12) zwalniania od zabezpieczenia celnego towarów przekazywanych za listem konwojowym,

13) wprowadzania ułatwień przy przekazywaniu za listem przejściowym towarów wolnych od cła wywozowego i ograniczeń wywozowych,

14) zezwalania na złożenie towarów do składów celnych, jeżeli wniosek przedstawiony został po upływie 14 dni od daty wyniku rewizji,

15) przedłużania okresu przechowywania towarów w składach celnych,

16) zezwalania na przekazywanie towarów z jednego składu celnego do drugiego,

17) zwalniania od cła niektórych towarów krajowych zwracanych z zagranicy,

18) zezwalania na powrotny wywóz za zwrotem uiszczonego cła niektórych towarów zagranicznych,

19) zezwalania w poszczególnych przypadkach na przekazywanie towarów na drogach kołowych z jednego urzędu celnego do drugiego z listem konwojowym i przekazowym,

20) przekazywania towarów z jednego urzędu celnego do drugiego pod konwojem celnym na drogach kołowych, na śródlądowych drogach wodnych oraz drogą morską,

21) zezwalania na przylot i odlot statków powietrznych z innych lotnisk niż paszportowo-celnych,

22) umarzania należności celnych i innych od towarów wyrzuconych z konieczności ze statku powietrznego,

23) kontroli celnej nad ułatwieniami stosowanemi w małym ruchu granicznym,

24) ograniczeń handlu okrężnego w granicznym pasie celnym,

25) zwrotu należności celnych nadmiernie pobranych, z wyjątkiem przypadków zastrzeżonych Ministerstwu Skarbu,

26) umarzania nieściągalnych należności i niedoborów celnych w wysokości do 100 zł,

27) przydziału niektórych towarów niesprzedanych w drodze przetargu,

28) niszczenia towarów niesprzedanych w drodze przetargu.

§ 10.

Oddział postępowania celnego załatwia odwołania od orzeczeń urzędów celnych w sprawach niezastrzeżonych Ministerstwu Skarbu oraz udziela stronom informacyj w sprawach postępowania celnego.

§ 11.

Do zakresu działania oddziału kontroli fachowej należy:

a) badanie na podstawie ksiąg, rejestrów i dokumentów celnych, dostarczanych do kontroli przez podległe dyrekcji urzędy prawidłowości załatwienia pod względem celnym wszystkich przechodzących przez granicę celną przesyłek towarowych,

b) sprawdzanie na podstawie dokumentów odprawy prawidłowości wymiaru należności celnych i innych,

c) sprawdzanie należytego zarachowania wymierzonych należności celnych i innych,

d) nadzór nad ściąganiem ujawnionych niedoborów,

e) prowadzenie archiwum z rejestrami i dokumentami, podlegającemi kontroli fachowej.

§ 12.

Do oddziału inspekcyjnego należy: dokonywanie rewizji wszelkich czynności urzędów celnych, instruowanie urzędów oraz bezpośredni nadzór w urzędach nad wymiarem i poborem należności celnych i innych.

Oddział inspekcyjny wykonywa swe czynności na podstawie zleceń Dyrektora Ceł.

§ 13.

Wydział rachunkowo - kasowy sprawdza pod względem formalnym i cyfrowym rachunki administracyjne dyrekcji oraz podległych urzędów, wystawia zlecenia wypłaty, prowadzi ewidencję oraz asygnuje uposażenia służbowe personelu okręgu dyrekcji, tudzież inne należności perjodyczne, przeprowadza systematyczną cenzurę, rachunkową ksiąg i dowodów rachunkowo - kasowych, prowadzi rachunkowość dochodów i wydatków budżetowych oraz sum obrotowych i depozytowych, tudzież sporządza zestawienia i wszelkie sprawozdania rachunkowo-kasowe.

§ 14.

Dyrektor ceł mianuje, zwalnia oraz przenosi na inne miejsca służbowe w obrębie swego okręgu urzędników, niezajmujących stanowisk kierowniczych i samodzielnych, oraz wszystkich funkcjonarjuszów niższych, o ile mianowanie nie zawiera awansu do wyższej grupy uposażenia.

§ 15.

Dyrektor ceł przenosi w stan spoczynku podwładnych mu funkcjonarjuszów:

a) bez względu na zajmowane stanowiska na skutek wniesionej prośby spowodów wymienionych w art. 28 lit. b) i c) ustawy emerytalnej,
b) urzędników niezajmujących stanowisk kierowniczych i samodzielnych oraz wszystkich funkcjonarjuszów niższych spowodów, wymienionych w art. 28 lit. a) oraz w art. 29 i 30 ustawy emerytalnej.

§ 16.

Dyrektor ceł przenosi w stan spoczynku nia wszystkim podwładnym funkcjonarjuszom zezwoleń na wykonywanie zajęć ubocznych pod warunkiem, przewidzianym w art. 29 ustęp 1 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

§ 17.

Dyrektorowi ceł przysługuje prawo udzielania urlopów podwładnym funkcjonarjuszom w następującym zakresie:

a) urlopów spowodu choroby i dla poratowania zdrowia w wymiarze nieprzenoszącym jednorazowo lub łącznie trzech miesięcy w ciągu roku kalendarzowego,
b) urlopów w celu załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych w wymiarze nieprzenoszącym jednorazowo lub łącznie jednego miesiąca w ciągu roku kalendarzowego,
c) urlopów wypoczynkowych w pełnym ustawowym wymiarze.

§ 18.

Dyrektor ceł może zwoływać za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu narady kierowników urzędów celnych, celem omówienia ważniejszych spraw, mających znaczenie dla całego okręgu dyrekcji ceł, zaznajomienia ich z nowemi przepisami, ujednostajnienie praktyki i t. p.

§ 19.

Do obowiązków dyrektora ceł należy dokonywanie lustracyj urzędów celnych i składów celnych. O wynikach lustracji oraz wydanych zarządzeniach dyrektor ceł składa Ministerstwu Skarbu sprawozdanie z końcem każdego kwartału.

Dyrektor ceł składa ponadto Ministerstwu Skarbu roczne sprawozdanie z działalności poszczególnych urzędów celnych jak i całego okręgu.

Sprawozdanie do Ministerstwa Skarbu podpisuje dyrektor ceł, w razie nieobecności dyrektora jego zastępca.

§ 20.

Wrazie niemożności pełnienia przez dyrektora ceł obowiązków służbowych, przechodzą one w pełni na jego zastępcę.

§ 21.

Naczelnicy wydziałów pozostają w bezpośredniej zależności od dyrektora ceł i są przełożonymi funkcjonarjuszów, wchodzących w skład wydziału. Są oni odpowiedzialni za urzędowanie w wydziale, rozdzielają pracę pomiędzy oddziały względnie przydzielonych im urzędników i aprobują projekty ich załatwień.

W granicach upoważnień, udzielonych przez dyrektora ceł, naczelnicy wydziałów załatwiają samodzielnie sprawy bieżące, przedkładając do decyzji dyrektora sprawy zasadniczego znaczenia i większej wagi. Na zlecenie dyrektora ceł przeprowadzają lustrację urzędów celnych.

§ 22.

Do naczelnika wydziału I należy:

a) czuwanie nad należytym doborem oraz wyszkoleniem personelu dyrekcji ceł i podległych dyrekcji urzędów, rozpatrywanie wniosków naczelników innych wydziałów w sprawach osobowych i organizacyj oraz referowanie tych wniosków dyrektorowi ceł,
b) referowanie dyrektorowi ceł spraw tajnych i poufnych,

c) nadzór nad wykonywaniem budżetu,
d) czuwanie nad terminowem uczęszczaniem do pracy funkcjonarjuszów dyrekcyj ceł,
e) czuwanie nad prawidłowym i sprawnym podziałem nadsyłanej korespondencji pomiędzy właściwe wydziały i przestrzeganie szybkiego jej wysyłania,
f) przeprowadzanie ważniejszych dochodzeń przeciwko funkcjonarjuszom.

§ 23.

Do naczelnika wydziału II należy:
a) nadzór nad ścisłem stosowaniem przepisów celnych,
b) nadzór nad sprzedażą towarów w drodze licytacji,
c) nadzór nad działalnością agentów celnych,
d) wydawanie pouczeń o stosowaniu przepisów celnych,
e) przedstawianie wydziałowi ogólnemu wniosków w sprawach osobowych i organizacyjnych urzędów celnych.

§ 24.

Do naczelnika wydziału III należy:
a) kontrasygnowanie zleceń wypłaty,
b) wydawanie pouczeń o stosowaniu przepisów z działu służby rachunkowo - kasowej,
c) ogólny nadzór nad czynnościami i bezpieczeństwem kas urzędów celnych w okręgu dyrekcji ceł,
d) nadzór nad terminowem sporządzaniem i przedkładaniem preliminarzy, sprawozdań i zamknięć rachunkowych,
e) nadzór nad należytem przechowywaniem i ewidencją dokumentów rachunkowych,
f) przedstawianie wydziałowi ogólnemu wniosków w sprawach osobowych urzędników służby rachunkowo - kasowej oraz w sprawach organizacyjnych tego działu służby.

§ 25.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1934 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

453.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 listopada 1934 r.

o organizacji i zakresie działania urzędów (podurzędów) celnych i posterunków celnych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zatwierdzam dołączony do niniejszego rozporządzenia wykaz urzędów (podurzędów) celnych i posterunków celnych, podległych Dyrekcjom Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie, a podzielonych stosownie do przepisów art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820) na urzędy pierwszej klasy i urzędy drugiej klasy oraz posterunki celne.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 3 grudnia 1934 r. Nr. 278, poz. 385).

454.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 listopada 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc grudzień 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 listopada 1934 r. Nr. 276, poz. 381).

455.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 listopada 1934 r.

w sprawie kwoty emisji monet srebrnych, niklowych i bronzowych.

Podaje się do publicznej wiadomości, że na podstawie art. 6 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. o stabilizacji złotego (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 790) w myśl osiągniętego porozumienia z Bankiem Polskim kwota emisji monet srebrnych, niklowych i bronzowych została z dniem 29 listopada 1934 r. ustalona na zł 426.000.000.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 listopada 1934 r. Nr. 276, poz. 383).

456.

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 30 października 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o wykazie instytucyj uprawnionych do wydawania zaświadczeń eksportowych, wymienionych w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów.

W wykonaniu § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 883) ustala się aż do odwołania niżej podany wykaz instytucyj, uprawnionych w myśl postanowień § 3 wymienionego rozporządzenia do wystawiania zaświadczeń eksportowych na wywóz za zwrotem cła towarów wyszczególnionych w § 1 tegoż rozporządzenia:

Liczba porządkowa	Nazwa uprawnionej instytucji	Punkty § 1 rozp. z dnia 25 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 883), na które rozciąga się uprawnienie do wydawania zaświadczeń eksportowych.
1	Związek Eksportowy Polskich Hut Żelaznych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie	1, 2, 3, 4 z wyjątkiem żelaza i stali drobnowymiarowych ciągnionych, 5, 6, 7 z wyjątkiem odlewów oraz wyrobów ze stali szlachetnej obrobionych; z p. 12 drut walcowany; 15, 20 z wyjątkiem części wagonów, tendrów i parowozów, obrobionych oraz kół stalowych, lanych nieobrobionych i obrobionych; 22 z wyjątkiem rur kompensacyjnych.
2	Związek Eksportowy Przemysłu Metalowego Przetwórczego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie	z p. 4 żelazo i stal drobno - wymiarowe ciągnione; z p. 7 odlewy oraz wyroby ze stali szlachetnej obrobione, 8, 9. 10, 11, 12 z wyjątkiem drutu walcowanego, 13, 14, 16, 17, 18, 19; z p. 20 części wagonów, tendrów i parowozów obrobione oraz koła stalowe lane nieobrobione i obrobione; 21; z p. 22 rury kompensacyjne, 23, 24, 25, 26 i 27.
3	Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi	28 do 33 włącznie.
4	Izba Przemysłowo-Handlowa w Wilnie	28 do 33 włącznie.
5	Związek Eksporterów Przemysłu Włókienniczego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Bielsku Cieszyńskim	28 do 33 włącznie.
6	Sekcja Eksportowa przy Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie	34 do 51 włącznie
7	Sekcja Eksportowa przy Związku Hut	52, 53.

	Szklanych w Polsce w Warszawie	
8	Związek Eksportowy Fabryk Mebli Giętych w Polsce z siedzibą w Krakowie	54.
9	Sekcja Eksportowa Polskiego Przemysłu Ryżowego w Krakowie	55.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *H. Floyar Rajchman.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 1 grudnia 1934 r. Nr. 277, poz. 384).

457.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 grudnia 1934 r.

L. D. IV. 39035/3/34

w sprawie przedłużenia prowizorjum handlowego z Hiszpanią.

Do
1) Dyrekcji Ceł w Warszawie, 2) Dyrekcji Ceł we Lwowie, 3) Dyrekcji Ceł w Poznaniu, 4) Dyrekcji Ceł w Mysłowicach, 5) Dyrekcji Ceł w Gdańsku.

Potwierdza się $\frac{\text{ad 1) telefonogram}}{\text{ad 2—5) telegram}}$ z dn. 30 listopada 1934 r. następującej treści:

„Wskutek przedłużenia prowizorjum handlowego z Hiszpanią postanowienia okólnika 37028/3/34 należy stosować nadal aż do odwołania stop Powiadomić bezzwłocznie podległe urzędy Minskarbu 39035".

Równocześnie wyjaśnia się, że postanowienia układu prowizorycznego z dnia 2 listopada b. r. zostały sprolongowane w drodze wymiany not, do czasu wprowadzenia w życie nowej konwencji handlowej polsko-hiszpańskiej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

458.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 listopada 1934 r.

L. D. V. 39445/2/34

w sprawie opodatkowania komorników.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 grudnia 1932 r. o komornikach (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 886) zarządza się, co następuje:

Dochody, osiągane przez komorników w charakterze urzędników państwowych, w rozumieniu § 1 powołanego rozporządzenia w formie tak uposażenia zasadniczego, jak i 40% udziału w opłatach, pobieranych za spełniane czynności (§ 40 rozp.), wreszcie w formie należności za wydatki gotówkowe, jako to opłaty pocztowe, opłaty za doręczanie, należności biegłych, koszta ogłoszeń i t. p. (§ 14) i następne rozporządzenia o taksie za czynności komorników (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 948 z 1932 r.) — nie podlegają nadzwyczajnemu podatkowi od niektórych zajęć zawodowych (ustawa z dnia 19 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 882). W związku z powyższem komornicy nie są obowiązani do prowadzenia specjalnej księgi przychodów względnie rozchodów dla celów tego podatku.

Uposażenie zasadnicze, pobierane przez komorników w charakterze urzędników państwowych, nie podlega od dnia 1 lutego 1934 r. państwowemu podatkowi dochodowemu od uposażeń.

Wynagrodzenie komorników, pobierane w formie 40% udziału w opłatach za spełniane czynności oraz w formie należności za wydatki gotówkowe nie podlega państwowemu podatkowi dochodowemu w myśl § 37 p. a przepisów wykonawczych do ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 85 z roku 1934, poz. 769), jako część uposażenia przeznaczona na pokrycie kosztów służbowych.

Powyższe wyjaśnienia należy mieć również na uwadze, o ile chodzi o potrącenia na rzecz Funduszu Pracy.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

459.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. V. 39089/1/34

z dnia 17 listopada 1934 r.

w sprawie interpretacji art. 26 ustawy o Funduszu Pracy.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 30 września 1934 r. L. D. V. 33861/1/34, Ministerstwo Skarbu zgodnie z interpretacją Prezydjum Rady Ministrów wyjaśnia, iż przez mieszkania jednoizbowe w rozumieniu art. 26 ustawy o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163 z r. 1933) uważać należy sensu stricto mieszkania o jednej izbie mieszkalnej, bądź też o jednej izbie wyposażonej w piec kuchenny, za dwuizbowe zaś jedno mieszkanie o jednej izbie mieszkalnej i osobnej kuchni, bądź o dwóch izbach mieszkalnych bez kuchni.

W kwestji ściągania opłat od czynszu z mieszkań służbowych, udzielonych pracownikom bezpłatnie — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że brak jest w art. 26 podstaw prawnych do ich obciążenia na rzecz Funduszu Pracy.

Powyższe wyjaśnienia należy podać do wiadomości władzom podatkowym I-ej instancji.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W Koszko.*

460.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 grudnia 1934 r.

L. D. V. 43730/4/34

w sprawie ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1935.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wowojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) Ministerstwo Skarbu zarządza następujące ulgi przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1935.

I **Z urzędu (bez podań płatników) zezwala się prowadzić:**

A) **przedsiębiorstwa handlowe** (Cz. II lit. A. taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy) z wyłączeniem przedsiębiorstw wymienionych pod lit. B i C niniejszego okólnika:

1) na podstawie **półrocznego** (zamiast całorocznego) świadectwa przemysłowego **kategorji I handlowej** — przedsiębiorstwa wymienione w rozdz. XVI kat. pierwsza (przedsiębiorstwa kinematograficzne), o ile wysokość ustalonych obrotów za 1933 r. nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty **200.000 zł;**

2) na podstawie **półrocznego** (zamiast całorocznego) świadectwa przemysłowego **kategorji II handlowej** — przedsiębiorstwa wymienione w rozdz. XIV kat. druga i rozdz. XVI kat. druga (apteki i kinematografy), o ile wysokość ustalonych obrotów za 1933 r. nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty **45.000 zł;**

3) na podstawie świadectwa przemysłowego **kategorji III** (zamiast kat. II) **handlowej:**

a) przedsiębiorstwa, wymienione w rozdz. I kategorja druga i rozdz. XII kategorja druga (handel towarowy i księgarnie), o ile wysokość obrotów ustalonych za 1933 r. nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty **45.000 zł;**

b) przedsiębiorstwa przewozowe utrzymujące najwyżej **dwa samochody ciężarowe;**

c) przedsiębiorstwa autobusów utrzymujące najwyżej **dwa autobusy:**

4) na podstawie **jednego świadectwa przemysłowego kategorji III handlowej** — przedsiębiorstwa wymienione w rozdz. XII (księgarnie) wraz z uboczną sprzedażą materjałów piśmiennych, o ile łączny obrót tych przedsiębiorstw za 1933 r. nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty **45.000 zł;**

5) na podstawie świadectwa przemysłowego **kategorji IV** (zamiast kat. III) **handlowej:**

przedsiębiorstwa wymienione w rozdz. I (handel towary), VIII (sale bilardowe), XI (pensjonaty), XII (księgarnie), XIII (zakłady lecznicze), XVI (kinematografy), XVII (przedsiębiorstwa teatralne i t. p.), XIX (wrotniska i ślizgawki) oraz XXI (wydawnictwa utworów drukowych) — o ile wysokość obrotów ustalonych za 1933 r. nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty **15.000 zł;**

6) na podstawie **półrocznego** świadectwa przemysłowego **kategorji IV handlowej**—przedsiębiorstwa, wymienione w p. 5, których wysokość obrotów ustalonych za 1933 r. nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty **4.000 zł;**

7) na podstawie **półrocznego świadectwa przemysłowego kategorji IV handlowej** (z ważnością do 6-ciu miesięcy od ich wydania) — pensjonaty utrzymywane przez właścicieli gospodarstw rolnych w swoich gospodarstwach, poza obrębem gmin miejskich oraz miejscowości klimatycznych i leczniczych, o ile ilość wynaj-

mowanych pokojów nie przekracza liczby dwunastu (12);

równocześnie zwalnia się pensjonaty te od obowiązku opłacania podatku przemysłowego od obrotu za 1935 rok;

8) **bez obowiązku wykupywania oddzielnych świadectw przemysłowych** na prowadzenie:

a) drobnej sprzedaży wyrobów tytoniowych w przedsiębiorstwach handlowych, o ile sprzedaż odbywa się w jednym i tym samym lokalu;

b) skupu butelek po wyrobach Państwowego Monopolu Spirysusowego przez zakłady detalicznej sprzedaży wyrobów spirytusowych;

c) ubocznej sprzedaży krajowych pism perjodycznych przez przedsiębiorstwa wymienione w rozdziałach I. VII i XII taryfy (handlu towarowego, przedsiębiorstwa gastronomiczne i księgarnie); równocześnie zwalnia się te przedsiębiorstwa od obowiązku opłacania podatku przemysłowego od obrotu osiągniętego przez nie w 1935 roku ze sprzedaży krajowych pism perjodycznych.

B) **zakłady gastronomiczne** (Cz. II lit. A rozdz. VII taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy):

1) na podstawie **półrocznego** (zamiast całorocznego) świadectwa przemysłowego **kategorji I handlowej,** o ile wysokość ustalonych obrotów za 1933 r. nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty **200.000 zł;**

2) na podstawie świadectwa przemysłowego **kategorji III** (zamiast kat. II) handlowej:

a) wymienione w rozdz. VII kategorja druga, o ile wysokość obrotów, ustalonych za 1933 r. nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty **25.000 zł;**

b) wymienione w rodz. VII ze sprzedażą następujących trunków pochodzenia krajowego: piwa, miodu, moszczu i wina owocowego a przedsiębiorstwa te zatrudniają od 4 do 10 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny w tych zakładach pracujących;

3) na podstawie świadectwa **kategorji IV handlowej:**

a) wymienione w rozdz. VII kategorja druga, o ile wysokość obrotów ustalonych za 1933 r. nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty **3.600 zł;**

b) wymienione w rozdz. VII ze sprzedażą następujących trunków pochodzenia krajowego: piwa, miodu, moszczu i wina owocowego, o ile ilość zatrudnionych w tych przedsiębiorstwach pracowników nie przekracza 3-ch osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny w tych zakładach pracujących.

C. **hurtownie, ich filje i t. p. przedsiębiorstwa sprzedające wyroby monopolu tytoniowego, spirytusowego i solnego:**

1) na podstawie świadectwa przemysłowego **kategorji II handlowej — hurtownie** wyrobów monopolu tytoniowego, spirytusowego i solnego, zarówno utrzymujące oddziały (filje), jak i nie utrzymujące oddziałów (filij);

2) na podstawie świadectwa przemysłowego **kategorji III handlowej - oddziały (filje)** hurtowni wyrobów monopolu tytoniowego, spirytusowego i solnego, uruchamianych przez hurtowników, działających na mocy umów z Dyrekcjami właściwych monopolów, o ile oddziały (filje) te będą uruchomione w obrębie rejonu, należącego w myśl umowy do hurtownika i prowadzone na koszt hurtownika we własnej jego administracji;

3) na podstawie świadectwa przemysłowego **kategorji IV handlowej** — przedsiębiorstwa **z wyłączną drobną sprzedażą** (tylko konsumentów) wyrobów monopolu tytoniowego, powstające w ciągu 1935 r. w gminach wiejskich, w których dotychczas nie było żadnego punktu sprzedaży tych wyrobów.

Do korzystania z wymienionej pod p. 3) ulgi nie stoi na przeszkodzie fakt prowadzenia przez przedsiębiorstwa handlu wyrobami monopolu tytoniowego jednocześnie ze sprzedażą tych wyrobów również drobnej sprzedaży artykułów niezbędniych do palenia (bibułek, gilz i t. p.), względnie ubocznej sprzedaży znaczków stemplowych i pocztowych, blankietów wekslowych, losów loterji państwowej, kart do gry oraz przyborów do palenia i zapalania.

Równocześnie zezwala się na prowadzenie przedsiębiorstw handlu towarowego, wprowadzających w ciągu 1935 r. sprzedaż wyrobów monopolu spirytusowego bez wyszynku wyłącznie konsumentom oraz — nowopowstającym w ciągu 1935 r., które między innemi prowadzić będą również sprzedaż wyrobów monopolu spirytusowego bez wyszynku wyłącznie kosumentom — **na podstawie świadectwa przemysłowego kategorji III względnie IV przedsiębiorstw handlowych,** o ile przedsiębiorstwa te odpowiadają warunkom, określonym w części II lit. A rozdz. I kategorja trzecia lub czwarta taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy, względnie w niniejszym okólniku, a jedynie fakt prowadzenia sprzedaży wyrobów monopolu spirytusowego bez wyszynku stanowiłby o zaliczeniu danego przedsiębiorstwa do kategorji drugiej przedsiębiorstw handlowych (rozdz. I, kat. druga, p. 2 lit. k. taryfy).

D) **przedsiębiorstwa przemysłowe** wymienione w cz. II lit. C rozdz. XVIII i XIX taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy:

1) na podstawie świadectwa przemysłowego **kategorji VII przemysłowej,** o ile przedsiębiorstwo zatrudnia najwyżej:

a) przy fabrykacji ręcznej — 12 robotników;

b) przy stosowaniu silników mechanicznych — 10 robotników;

2) na podstawie świadectwa przemysłowego **kategorji VI przemysłowej**, o ile przedsiębiorstwo zatrudnia najwyżej:

a) przy fabrykacji ręcznej — 25 robotników;

b) przy stosowaniu silników mechanicznych — 15 robotników;

3) na podstawie świadectwa przemysłowego **kategorji V przemysłowej**, o ile przedsiębiorstwo zatrudnia najwyżej:

a) przy fabrykacji ręcznej — 70 robotników;

b) przy stosowaniu silników mechanicznych — 35 robotników.

II. **Na skutek indywidualnych podań płatników — upoważnia się Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski) do:**

1. udzielania ulg, o których mowa w Części I niniejszego okólnika, przedsiębiorstwom **nowopowstałym**, t. j. uruchomionym w latach 1934 lub 1935, o ile obroty osiągane w 1934 r., względnie spodziewane w 1935 r., nie przekraczają norm przewidzianych w Części I);

2. zwalniania od obowiązku nabywania świadectw przemysłowych, względnie zezwalania na nabywanie półrocznych (zamiast całorocznych) świadectw przemysłowych — przedsiębiorstwom handlu **rozwoźnego** (kategorja Va) oraz handlu **obnośnego** (kategorja Vb).

Podania winny być wnoszone do właściwych Urzędów Skarbowych, decyzje zaś Izb Skarbowych (Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) winny być wydane i doręczone płatnikom w **terminie do dni 30-tu** od dnia złożenia podania.

III) **Na skutek indywidualnych podań** płatników, **bądź też z urzędu** — przy sposobności lustracji przedsiębiorstwa — upoważnia się **Urzędy Skarbowe** do:

zezwalania na prowadzenie przedsiębiorstw przemysłowych, zajęć rzemieślniczych i rękodzielniczych, dorożkarstwa i furmaństwa, wymienionych w Cz. II lit. C rozdz. XIX taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy, **bez świadectwa przemysłowego**, o ile przedsiębiorstwo prowadzone jest przez samego właściciela.

Uwagi:

1. **Za obrót**, stanowiący podstawę do korzystania z ulg przy nabywaniu świadectwa przemysłowego, **uważa się:**

a) w przedsiębiorstwach, opłacających podatek przemysłowy od obrotu w formie **ryczałtu** (rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1934 r.—Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 111) — **przeciętną kwotę rocznego obrotu przyjętą za podstawę wymiaru ryczałtu na rok 1934;**

b) w innych przedsiębiorstwach, o ile przedmiotem ich handlu są artykuły podlegające podatkowi scalonemu — **ogólny przychód brutto za r. 1933**, osiągnięty ze sprzedaży artykułów, podlegających, jak również i nie podlegających podatkowi scalonemu; w przedsiębiorstwach prowadzących sprzedaż wyrobów państwowego monopolu tytoniowego i spirytusowego, jako obrót osiągnięty ze sprzedaży tych wyrobów przyjmuje się sumę stanowiącą różnicę między ceną pobieraną przez państwowy monopol, a wyznaczoną przez tenże monopol ceną sprzedażną.

2. W przedsiębiorstwach nowopowstałych (lata 1934 i 1935), jak również i w poprzednio istniejących przedsiębiorstwach handlowych, **wysokość obrotu podlegającego podatkowi scalonemu**, w wypadku nieposiadania przez władze skarbowe odpowiedniego materjału, **winna być ustalona** bądź na podstawie ksiąg handlowych, o ile one są w przedsiębiorstwie prowadzone, bądź na podstawie oceny Urzędów Skarbowych, ewentualnie, przy współudziale osób obznajmionych z faktycznemi stosunkami przedsiębiorstwa.

3. Celem uniknięcia nieporozumień, czy przedsiębiorstwo powstało w II półroczu 1935 roku, czy też prowadzone jest na podstawie półrocznego ulgowego świadectwa przemysłowego, na deklaracjach i świadectwach przemysłowych należy umieścić odpowiednią adnotację.

Równocześnie tracą moc obowiązującą okólniki wydane dotychczas w sprawie nabywania ulgowych świadectw przemysłowych.

Podsekretarz Stanu.
(—) *W. Staniszewski.*

Z MINISTERSTWA SKARBU.

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że Komisja Likwidacyjna do spraw zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń w dniu 27 listopada 1934 r. powzięła uchwałę o przystąpieniu do wypłaty pierwszej raty na poczet należności, przypadających na roszczenia z tytułu umów ubezpieczeń na życie, wymienionych w art. 21 polsko - niemieckiego układu waloryzacyjnego, w wysokości 10% sum przerachowanych (bez groszy). Komisarz do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń na życie rozpocznie wypłaty w najbliższych tygodniach. Wypłaty będą uskuteczniane jedynie drogą przekazów pocztowych i wyłącznie w kolejności numerów rejestracyjnych zgłoszonych i przerachowanych już roszczeń. Z uwagi na duże obciążenie biura Komisarza pracami nad przerachowaniem tych roszczeń, które z powodu braku koniecznych dokumentów lub nasu-

wających się wątpliwości dotychczas nie mogły być przerachowane oraz z uwagi na okoliczność, że sama technika wypłat siłą rzeczy będzie wymagała dłuższego czasu (przypuszczalnie około 3 — 4 miesięcy), wskazanem jest w interesie ogółu, ażeby osoby zainteresowane zechciały zaniechać nadsyłania do biura zapytań natury informacyjnej lub bezcelowych prób o wcześniejszą wypłatę z naruszeniem ustalonej kolejności, które, przysparzając dużo nieprodukcyjnej pracy, hamują i opóźniają bieg likwidacji. Druga i ostatnia rata należności, która przypuszczalnie wyniesie około 5 — 8% będzie uskuteczniona po zakończeniu wszystkich prac nad przerachowaniem należności wątpliwych, otrzymaniu od niektórych zakładów ubezpieczeń reszty sum należnych w myśl układu waloryzacyjnego oraz po ustaleniu ostatecznego spółczynnika przerachowania.

Nadmienia się wreszcie, iż dotychczasowe koszty likwidacji wyniosły mniej niż odsetki, jakie wpłynęły od tych sum, które zostały już otrzymane od niemieckich zakładów ubezpieczeń.